

UNIVERSITY OF CAMBRIDGE

PRELIMINARY EXAMINATION FOR PART 1A OF THE CLASSICAL TRIPOS

Tuesday 24 April 2007 9 to 12

Paper 1

LATIN TEXTS

Candidates must answer all questions in Section A and one question in Section B.

All questions carry equal weight.

Answers from each Section must be written in a separate booklet.

Write your number (not your name) on the cover-sheet of each Section booklet.

Candidates who do not write legibly may find themselves at a grave disadvantage.

STATIONERY REQUIREMENTS
20 Page Booklets x 2
Rough Work Pad x 1
Tags

SPECIAL REQUIREMENTS
None

You may not start to read the questions printed on the subsequent pages of this question paper until instructed that you may do so by the Invigilator

SECTION A

A1 *Translate:*

nam ut primum ex pueris excessit Archias atque ab eis artibus quibus aetas puerilis ad humanitatem informari solet, se ad scribendi studium contulit, primum Antiochiae —nam ibi natus est loco nobili—celebri quondam urbe et copiosa atque eruditissimis hominibus liberalissimisque studiis adfluenti, celeriter antecellere omnibus ingeni gloria coepit. post in ceteris Asiae partibus cunctaque Graecia sic eius aduentus celebrabantur ut famam ingeni exspectatio hominis, exspectationem ipsius aduentus admiratioque superaret. erat Italia tum plena Graecarum artium ac disciplinarum, studiaque haec et in Latio uehementius tum colebantur quam nunc isdem in oppidis, et hic Romae propter tranquillitatem rei publicae non neglegebantur. itaque hunc et Tarentini et Locrenses et Regini et Neapolitani ciuitate ceterisque praemiis donarunt, et omnes qui aliquid de ingeniis poterant iudicare cognitione atque hospitio dignum existimarunt. hac tanta celebritate famae cum esset iam absentibus notus, Romam uenit Mario consule et Catulo.

CICERO *Pro Archia* 4–5A2 *Translate:*

qua re conseruate, iudices, hominem pudore eo quem amicorum uidetis comprobari cum dignitate, tum etiam uetustate, ingenio autem tanto quantum id conuenit existimari, quod summorum hominum iudiciis expetitum esse uideatis, causa uero eius modi quae beneficio legis, auctoritate municipi, testimonio Luculli, tabulis Metelli comprobetur. quae cum ita sint, petimus a uobis, iudices, si qua non modo humana uerum etiam diuina in tantis ingeniis commendatio debet esse, ut eum qui uos, qui uestros imperatores, qui populi Romani res gestas semper ornauit, qui etiam his recentibus nostris uestrisque domesticis periculis aeternum se testimonium laudis daturum esse profitetur, quique est ex eo numero qui semper apud omnis sancti sunt habiti itaque dicti, sic in uestram accipiatis fidem ut humanitate uestra leuatus potius quam acerbitate uiolatus esse uideatur.

quae de causa pro mea consuetudine breuiter simpliciterque dixi, iudices, ea confido probata esse omnibus.

CICERO *Pro Archia* 31–2

A3 *Translate:*

tum deus inludens, tamquam modo denique fraudem
senserit, e puppi pontum prospectat adunca
et flenti similis "non haec mihi litora, nautae,
promisistis" ait, "non haec mihi terra rogata est.
quo merui poenam facto? quae gloria uestra est,
si puerum iuuenes, si multi fallitis unum?" 655
iamdudum flebam; lacrimas manus impia nostras
ridet et impellit properantibus aequora remis.
per tibi nunc ipsum (nec enim praesentior illo
est deus) adiuro, tam me tibi uera referre
quam ueri maiora fide. stetit aequore puppis
haud aliter quam si siccum nauale teneret.
illi admirantes remorum in uerbere perstant
uelaque deducunt geminaque ope currere temptant.
impediunt hederae remos nexuque recuruo
serpunt et grauidis distinguunt uela corymbis. 660
ipse racemiferis frontem circumdatuſ ūuis
pampineis agitat uelatam frondibus hastam;
quem circa tigres simulacraque inania lyncum
pictarumque iacent fera corpora pantherarum. 665

OVID *Metamorphoses* III 650–69

SECTION B

Answer one question

B1 Discuss:

dumque ibi perluit solita Titania lympha, ecce nepos Cadmi dilata parte laborum per nemus ignotum non certis passibus errans peruenit in lucum; sic illum fata ferebant. qui simul intravit rorantia fontibus antra, sicut erant nudae, uiso sua pectora nymphae percussere uiro subitisque ululatibus omne impleuere nemus circumfusaeque Dianam corporibus texere suis; tamen altior illis ipsa dea est colloque tenus supereminet omnis. qui color infectis aduersi solis ab ictu nubibus esse solet aut purpureae aurorae, is fuit in uultu uisae sine ueste Diana.	175
quae, quamquam comitum turba stipata suarum, in latus obliquum tamen astitit oraque retro flexit et, ut uellet promptas habuisse sagittas, quas habuit, sic hausit aquas uultumque uirilem perfudit spargensque comas ultricibus undis	180
addidit haec cladis praenuntia verba futurae: 'nunc tibi me posito uisam uelamine narres, si poteris narrare, licet.' nec plura minata dat sparso capiti uiuacia cornua cerui, dat spatium collo summasque cacuminat aures,	185
cum pedibusque manus, cum longis bracchia mutat cruribus et uelat maculoso uellere corpus. additus et pauor est. fugit Autonoeius heros et se tam celerem cursu miratur in ipso.	190
ut uero uultus et cornua uidit in unda, 'me miserum' dicturus erat; uox nulla secuta est. ingemuit; uox illa fuit, lacrimaeque per ora non sua fluxerunt. mens tantum pristina mansit.	195
	200

OVID *Metamorphoses* III 173–203

B2 *Discuss:*

ille metu uacuus 'nomen mihi' dixit 'Acoetes,
 patria Maeonia est, humili de plebe parentes.
 non mihi quae duri colerent pater arua iuuenci,
 lanigerosue greges, non ulla armenta reliquit. 585
 pauper et ipse fuit linoque solebat et hamis
 decipere et calamo salientis ducere pisces.
 ars illi sua census erat. cum traderet artem,
 'accipe quas habeo, studii successor et heres,'
 dixit 'opes', moriensque mihi nihil ille reliquit
 praeter aquas; unum hoc possum appellare paternum.
 mox ego, ne scopolis haererem semper in isdem,
 addidici regimen dextra moderante carinae
 flectere, et Oleniae sidus pluuiale Capellae
 Taygetenque Hyadasque oculis Arctonque notaui 595
 uentorumque domos et portus pupibus aptos.
 forte petens Delon Chiae telluris ad oras
 applicor et dextris adducor litora remis
 doque leuis saltus udaeque immittor harenæ.
 nox ibi consumpta est. Aurora rubescere primo
 cooperat; exsurgo laticesque inferre recentis
 admoneo monstroque uiam quae ducat ad undas.
 ipse, quid aura mihi tumulo promittat ab alto
 prospicio comitesque uoco repetoque carinam.
 'adsumus en' inquit sociorum primus Opheltes, 605
 utque putat, praedam deserto nactus in agro
 uirginea puerum dicit per litora forma.
 ille mero somnoque grauis titubare uidetur
 uixque sequi. specto cultum faciemque gradumque;
 nil ibi, quod credi posset mortale, uidebam. 610
 et sensi et dixi sociis: 'quod numen in isto
 corpore sit, dubito; sed corpore numen in isto est.
 quisquis es, o faueas nostrisque laboribus adsis.
 his quoque des ueniam.'

OVID *Metamorphoses* III 582–614

END OF PAPER